

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3276/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.V.35.185/2023/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség jogi képviselője (dr. Gáldi Nóra ügyvéd) útján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszában az indítványozó a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.V.35.185/2023/5. számú ítélete, valamint a Fővárosi Törvényszék 106.K.700.800/2022/12. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, az Abtv. 43. § (1) bekezdésére figyelemmel. Álláspontja szerint a fenti, kifogásolt bírói döntések sértik az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglaltakat. Emellett az indítvány hivatkozott az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése, valamint a XI. cikk (1) és (2) bekezdései rendelkezéseire is.
- [3] 2.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a következőképpen foglalható össze.
- [4] Az indítványozó (mint a közigazgatási jogvita felperese) – az általa nem állami köznevelési tevékenység körében végzett gyermekétkeztetés finanszírozására költségvetési támogatási kérelmet terjesztett elő 2020. január 31-én a Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatóságánál (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a Magyarország 2020. évi központi költségvetéséről szóló 2019. évi LXXI. törvény (a továbbiakban: Kv.tv.) 2. és 7. számú mellékleteiben foglaltak szerinti költségvetési támogatás megállapítása iránt 2020. január 1-től 2020. december 31-i időszakra vonatkozóan.

- [5] Az elsőfokú hatóság a BPM-ÁHI/990-3/2020. számú, 2022. március 24-én kelt határozatával helyt adott az indítványozó kérelmének és a Magyarország 2020. évi központi költségvetéséről szóló 2019. évi LXXI. törvény (a továbbiakban: Kv. tv.) 40. §-a, 2. és 7. számú mellékleteiben foglaltak alapján a gyermekétkeztetés jogcímén járó támogatás jogcímen 52 140 000 Ft-ban állapította meg. Az indítványozó mint felperes az elsőfokú hatóság határozata ellen fellebbezéssel élt, mely határozatot az alperes az ÖNKFO/358-2/2020. számú határozatával helybenhagyta. Az indítványozó az alperes határozata ellen keresettel élt, melyet a Fővárosi Törvényszék 107.K.700.534/2022/2. számú végzésével elutasított. Az ítélettel szemben az indítványozó mint felperes felülvizsgálati kérelemmel élt, amely befogadását a Kúria Kfv.35.447/2022/2. számú végzésével megtagadta.
- [6] Az indítványozó mint felperes 2020. augusztus 31-én pótigénylést nyújtott be. Az elsőfokú hatóság a pótigénylés, valamint a rendelkezésre álló további adatok alapján eljárva, 2020. október 7-én kelt BPM-ÁHI/4218-6/2020. számú határozatával a BPM-ÁHI/990-3/2020. számú, 2020. évi támogatást megállapító határozatban és annak 1. számú mellékletében foglaltakhoz képest újra megállapította a felperes 2020. évi támogatásra való jogosultságát és módosította a támogatási összegeket. A felperes 2020. november 2-án kérelmet terjesztett elő, amelyben a költségvetési támogatás összegének módosítását kérte, lemondást és pótigénylést jelentett be. A két elsőfokú határozatban megállapított köznevelési célú támogatásoknak a módosítását kérelmezte az általa fenntartott intézmények tevékenységére tekintettel a nemzeti köznevelésről szóló törvény végrehajtásáról szóló 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 37/C. § (4), (5), (6) bekezdései, valamint a szakképzésről szóló törvény végrehajtásáról szóló 12/2020. (II. 7.) Korm. rendelet 360/A. §-a alapján.
- [7] Az elsőfokú hatóság a 2020. december 1-jén hozott BPM-ÁHI/4926-4/2020. számú határozattal az indítványozó mint felperes által 2020. november 2-án benyújtott lemondás adatai, valamint a rendelkezésre álló adatok alapján eljárva a BPM-ÁHI/990-3/2020. számú határozatban foglaltakhoz képest újra meghatározta a támogatások összegét. Egyrészt 42 449 398 Ft különbözetet állapított meg a felperes terhére, melynek a 2020. decemberi támogatásból történő levonásáról határozott. Az intézményi gyermekétkeztetés támogatása körében – a felperes igényétől eltérően – a finanszírozható dolgozói létszámot 20,63 főben állapította meg, amely alapulvételével a teljes 2020. évre e jogcímen járó támogatás összegét 45 386 000 Ft-ban határozta meg, azzal, hogy a megállapítások a BPM-ÁHI/990-3/2020. számú határozat és a módosított összegeket tartalmazó BPM-ÁHI/4218-6/2020. számú határozat változtatással érintett azonos tárgyú megállapításai helyébe lépnek, de ezek egyéb rendelkezéseit nem érintik. Az elsőfokú határozat indokolásában többek között kitért arra, hogy nem lehet intézményi szinten meghatározni az étkeztetés esetében a számított dolgozói létszámot, valamint a számított pedagógus létszámot, az óvodai intézményben alkalmazott pedagógusok kivételével, mert fenntartónként történik a

Kv.tv. 7. melléklet I. 6. pontja alapján a számított pedagógus létszám, és a 2. melléklet III.5. *aa)* pontja alapján a számított dolgozói létszám meghatározása. Az indítványozó mint felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2021. február 5-én hozott ÖNKFO/161-2/2021. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta és megállapította, hogy a felperest az elsőfokú határozatban részletezettek szerinti központi költségvetésből származó állami támogatás illeti meg. Kiemelte továbbá, hogy az elsőfokú hatóság helytállóan járt el, amikor a számított dolgozói létszám meghatározásánál követte a jogalkotó által meghatározott és szabályozott Kv.tv. 2. számú mellékletének szerinti számítási metódus lépéseit, emellett kifejtette, hogy a számított dolgozói létszám meghatározását nem intézményi, hanem fenntartói szinten kell megállapítani.

- [8] A felperes az alperes határozatát keresettel támadta, melyben a határozat megváltoztatását kérte akként, hogy 2020. január-december hónapokra a Kv.tv. 2. sz. melléklet III.5. *aa)* pontjában meghatározott jogcímen őt megillető támogatás összegét 61 688 367,- Ft-ban állapítsa meg a bíróság. Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte. A jogerős ítélet a felperes keresetét elutasította. Indokolásában kiemelte, hogy abban a kérdésben kellett döntést hoznia, hogy az alperes eljárási és anyagi jogi szempontból jogszerűen állapította-e meg a felperest megillető, az általa fenntartott intézményekben elhelyezett gyermekek étkeztetésének kiadásaihoz kapcsolódó támogatás összegét, illetve annak meghatározása során a dolgozói létszámot. A bíróság elsőként megállapította, hogy az alperes határozatában levezette a gyermekétkeztetés támogatásával összefüggésben a dolgozói létszám kiszámításának módját, a felperes fellebbezésében foglaltakat megvizsgálta, így ezekkel kapcsolatban is eleget tett az indokolási kötelezettségének, ennek folytán nem sértette meg az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81. §-ában foglaltakat. Az ügy érdemét illetően a jogerős ítélet rögzítette, hogy a felek között, a releváns tényállási elemek tekintetében azonos tényállású ügyben, azonos jogkérdésben a Kúria a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett, 2021. március 2. napján kelt, Kfv.35.472/2020/8. számú ítéletével elvi jellegű döntést hozott. A bíróság a releváns tényállás, a jogkérdés egyezősége, valamint a felek előadásainak azonosságára tekintettel nem látta szükségét, illetve lehetőségét a kúriai ítélet döntésétől, illetve indokolásától való eltérésére. A jogerős ítélet utalt továbbá arra, hogy nem észlelt alaptörvény-ellenességet, ezért elutasította a felperes alkotmánybírósági eljárás kezdeményezésére vonatkozó kérelmét – a Kv. tv. 2. számú melléklet III. 5. *a)* pontjának az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésébe ütközésével összefüggésben. Utalt továbbá arra, hogy a Kúria a Kfv.35.472/2020/8. számú ítélete [22], [23] és [25] bekezdéseiben rögzítette, hogy a perbelivel egyező szabályozás és az azon alapuló gyakorlat nem diszkriminatív, nem alapjogokba ütköző, valamint nem sérti az egyenlő bánásmód követelményét. Kiemelte, a jogalkotó által a Kv.tv.-be

foglalt, a dolgozói létszám meghatározására szolgáló számítási képlet objektív és absztrakt matematikai modellen alapul, amely az összes ellátotti létszámra és feladatellátási helyekre is figyelemmel van, így azonos feltételek esetén biztosított az arányos támogatás. A képlet ugyan nincs tekintettel az intézmények szintjén számított dolgozói létszámra, azonban nem eredményezheti az egyenlő bánásmód követelményének sérelmét, mivel egységesen alkalmazandó minden fenntartóra. A jogszabályban rögzített számítási módszer nem tesz különbséget az ellátottak vonatkozásában sem, így annak alkalmazása folytán az ő jogaik sem sérülnek. Megjegyezte továbbá, hogy önmagában attól, hogy a felperes esetében magasabb lenne a támogatás összege, ha más módszerrel, intézményenként számítanák a dolgozói létszámot, nem minősül diszkriminatívnak a felperes által kifogásolt szabályozás. Emellett utalt az Alkotmánybíróság 3093/2023. (III. 1.) AB végzésében foglaltakra. A felperes azon keresetben történő hivatkozására, amely szerint a Kv. tv. kifogásolt rendelkezése eltérő értelmezésre ad lehetőséget és ezért ellentétes az Alaptörvény N) cikke (1) és (3) bekezdéseiben megjelenő, átlátható költségvetési gazdálkodás elvével, hivatkozott a Kúria precedens értékű, Kfv.IV.35472/202068. számú határozatára, melyben foglaltakat az adott ügyben is teljes mértékben irányadónak tekintett.

- [9] Az indítványozó mint felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a jogerős ítélet ellen, melyben elsődlegesen annak az alperesi határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Az alperes nem terjesztett elő felülvizsgálati ellenkérelmet. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet nem találta megalapozottnak, ezért a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Indokolásában kiemelte, hogy a felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, továbbá a felülvizsgálati eljárásban a Kp. 115. § (2) bekezdése és a 108. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem határozta meg az eljárás kereteit. A Kúria utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság által irányadónak tekintett Kfv.35.472/2020/8. számú eseti döntés alapjául szolgáló ügyben a felperes 2018. évi támogatásra való jogosultsága kapcsán a Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló 2017. évi C. törvény, míg a konkrét ügyben a 2020. évi központi költségvetéséről szóló 2019. évi LXXI. törvény tartalmazta a költségvetési támogatás szabályait. Megállapította továbbá, hogy a két költségvetési törvényben a támogatás számításának alapjául szolgáló matematikai képletben a függő tényezők azonosak, ezért a két ügy egymással összevethető volt, a jogerős ítélet a fentiekben hivatkozott eseti döntést alapul vehette annak meghozatala során. Megállapította továbbá, hogy miután nem volt érdemi eltérés az alkalmazandó szabályozásban, a költségvetési támogatás számítására szolgáló matematikai képlet függő tényezői azonosak, ezért a felülvizsgálati eljárás során sem volt akadálya a hivatkozott eseti

kúriai döntés figyelembevételének. Az abban foglaltakat irányadónak tekintve megállapította, hogy a számítás alapjául szolgáló módszer valamennyi, adott kategóriába tartozó, felépítésüknél fogva azonosnak tekintett fenntartóra érvényesül. A számítási szabályok általános jelleggel kiterjednek az ilyen típusú és azonos kategóriába tartozó fenntartókra. A képlet valóban nem veszi figyelembe, hogy az egyes fenntartó hány intézményt tart fenn, ugyanakkor tekintettel van az ellátottak és a feladatellátási helyek számára. A Kúria hangsúlyozta továbbá, hogy a dolgozói létszám számítására nincs kihatással, hogy valamely fenntartó hány intézményt tart fenn, amennyiben releváns lenne, akkor valamilyen módon megjelenne a jogszabályban. Erre tekintettel megállapította, hogy az alperes számítási módszere felelt meg a Kv. tv. szabályainak. A felperesnek az egyenlő bánásmód követelménye sérelmével összefüggő kifogásaival kapcsolatban a hivatkozott kúriai döntést szintén irányadónak tekintette. Azzal egyezően kiemelte, hogy a jogalkotó által meghatározott, a dolgozói létszám meghatározására alapított számítási képlet objektív és absztrakt matematikai modellen alapul, amely figyelemmel van az összes ellátotti létszámra és a feladatellátási helyekre is. Ezért azonos feltételek esetén biztosított az arányos támogatás. A képlet ugyan nincs tekintettel az intézmények szintjén számított dolgozói létszámra, ez azonban nem eredményezheti az egyenlő bánásmód sérelmét, mert a képlet egységesen alkalmazandó minden dolgozói struktúrára. Egyben megállapította, hogy a képlet az ellátottak vonatkozásában sem tesz különbséget, ezáltal az ő jogaik sem sérülnek. A felperes által hivatkozott körülmény, hogy az ő tekintetében magasabb lenne a támogatás összege, ha külön számítanák a dolgozói létszámot, nem vezet diszkriminációhoz. A felperes az intézmény-finanszírozás kérdésével összefüggésben kifogásolta, hogy az intézményeknek átadandó támogatás pontos összege nem állapítható meg az alperesi módszer miatt, az nem differenciál a feladatellátási helyek között és az így kapott összesítő adatok alapján nem határozható meg a gyermekétkeztetéssel összefüggő támogatás intézményenkénti pontos összege. Emiatt az egyes intézményekre kevesebb támogatás jut, mintha feladatellátási helyeket intézményenként összesítve lenne figyelembe véve a gyermeklétszám. A Kúria ezt az érvelést sem találta megalapozottnak. Indokolása szerint amennyiben a megállapítás módja szabályozott, az alkalmazás pedig ennek megfelelő és az nyilvánvalóan nem az alapvető jogokba ütközően diszkriminatív, akkor pusztán az indikátor adott meghatározási módja miatt, ami természetesen differenciál az igénylők között, ebből az okból nem tekinthető jogellenesnek. A Kúria döntése elvi tartalmaként megállapította, hogy az adott normatív költségvetési támogatás számítása alapjául szolgáló, költségvetési törvényben rögzített módszer attól, hogy fenntartónként, az ellátottak száma alapján és nem a fenntartóhoz tartozó intézményenként rendeli tervezni és meghatározni a támogatás összegét, nem diszkriminatív, nem sérti a

gyermekes intézményi étkezéshez való jogát, miután valamennyi, egy kategóriába tartozó fenntartóra azonos módon érvényesül.

- [10] 2.2. Az indítványozó az Alkotmánybírósághoz benyújtott, az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasza a Törvényszék ítélete, valamint a felülvizsgálati bíróság ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [11] A konkrét tényállás, az intézményi gyermekétkeztetés támogatása, az intézményi gyermekétkeztetés kapcsán az étkeztetési feladatot ellátók után járó bértámogatás, illetve ennek részeként a számított dolgozói létszám vonatkozásában részletes számítási módszert is bemutató indítványában az indítványozó előadta, hogy az elsőfokú hatóság által alkalmazott számítási módszer az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésébe ütköző, önkényes megkülönböztetését eredményez. Az alaptörvény-ellenes megkülönböztetés nézete szerint az összehasonlítható – azonos csoportba tartozó – intézményi, illetve személyi körben, a köznevelési intézmények fenntartói, tanulói, valamint dolgozói viszonylatában áll fenn.
- [12] A részletes számítást tartalmazó indokolás szerint az alkalmazott számítási módszer eredményeként a támogatás szétosztása után az egyes intézményekre lényegesen kevesebb támogatás jut, mintha önállóan – a feladatellátási helyeket intézményenként összesítve – vennék figyelembe a gyereklétszámot. Azok a tanulók, akik több intézményt, illetve feladatellátási helyet működtető fenntartó intézményével állnak tanulói jogviszonyban, hátrányos megkülönböztetést szenvednek el, mivel e számítás eredményeként az étkeztetéssel összefüggésben finanszírozott dolgozói létszám alacsonyabb, mint azoknál a fenntartóknál, ahol kevesebb intézmény, illetve feladatellátási hely működik. Az említett gyakorlat valamennyi olyan fenntartóra nézve hátrányos, amelyik több intézménnyel rendelkezik, és az intézmények feladat ellátási helyeinek száma meghaladja a hatot. Nézete szerint ebbe a körbe tartozik vélhetően valamennyi nagyobb intézményrendszerrel rendelkező egyházi intézményfenntartó. Emellett az indítványozó idézte az Alaptörvény XI. cikkének (1) és (2) bekezdéseit, továbbá az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését, anélkül azonban, hogy erre vonatkozóan bármiféle indokolást előterjesztett volna.
- [13] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban jár el. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, ennek során a tanács megvizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26-27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése alapján befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.

- [14] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az indítvánnyal szemben támasztott törvényi követelményeknek. Erre nézve a következőket állapította meg.
- [15] 3.1. Az Abtv. 27. §-a alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés *a)* az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és *b)* az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.
- [16] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó indítványát határidőben nyújtotta be (az indítványozó jogi képviselője a Kúria ítéletét 2024. július 15-én vette át, míg az alkotmányjogi panaszt 2024. szeptember 13-án terjesztette elő). Az Abtv. 27. §-a alapján az indítványozó a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.V.35.185/2023/5. számú ítélete a bírósági eljárást befejező, jogorvoslattal nem támadható döntésének alkotmányossági vizsgálatát kérte, amely ellen fellebbezésnek vagy további felülvizsgálatnak nincs helye, továbbá az indítványozó az Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozott, ezért az alkotmányjogi panasz e tekintetben is megfelel az Abtv. 27. §-ában előírt követelményeknek. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és érintettsége, mivel a közigazgatási jogvita iránt indított ügyben felperes [27. § (2) bekezdés *a)*-*c)* pontjai] volt, fennáll.
- [17] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére hivatkozzon. Ugyanakkor az indítványozó állítása szerint is az indítványozó által hivatkozott és állított Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében biztosított jog sérelme a bírósági eljárásban valójában nemcsak az indítványozó mint fenntartó, hanem az intézményekben tanulók Alaptörvényben biztosított jogát is érintette, ezért az alkotmányjogi panasz ebben a részében nem felel meg az Abtv. 27. §-ában előírt követelményeknek. {Ezzel összefüggésben lásd: 3532/2021. (XII.13.) AB végzés, Indokolás [23].} Az indítványozó az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését ugyancsak megemlítette, azonban az Alaptörvény ezen cikke nem minősül az Alaptörvényben biztosított jognak, amelyre alkotmányjogi panasz lenne alapítható, ezért az indítvány ezen részében nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontja előírásainak.
- [18] 3.2. Az indítványi kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt további követelményeinek ugyanakkor szintén csak részben tesz eleget. Az indítvány tartalmazza: *a)* azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói

jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §) *b*) az eljárás megindításának indokát (az indítványozó álláspontja szerint a kifogásolt bírói döntés Alaptörvényben biztosított jogát sérti); *c*) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírósági döntést; *d*) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XV cikk (2) bekezdése]; *f*) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt. Azonban az indítvány az Alaptörvény XI. cikk (1) és (2) bekezdései vonatkozásában az alaptörvényi rendelkezéseket csupán idézi, ezekhez semmiféle indokolást nem fűz, így az szintén nem felel meg a határozottság fent idézett Abtv. 52. § (1b) bekezdése *b*) pontjában foglaltaknak, ami az alkotmányjogi panasz eljárásban az érdemi vizsgálat akadályát képezi.

- [19] 3.3. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [20] A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő, Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes” {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [17] - [18]}.
- [21] Ugyanakkor a 3459/2022. (X. 28.) AB végzés – utalva a 3309/2022. (VI. 24.) AB végzésében foglaltakra {Indokolás [29]} – hangsúlyozta, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz eljárásban az Alkotmánybíróság feladata nem az, hogy az alkotmányjogi panasz alapját képező eljárás tény-és jogkérdéseit vizsgálja felül, hanem az, hogy az Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimumot számon kérje a bíróságoktól {Indokolás [16]}.
- [22] Az indítványozó a támadott kúriai ítéletet azért tartotta ellentétesnek az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglaltakkal, mivel az álláspontja szerint a kúriai ítélet (illetve ezen keresztül az elsőfokú hatóság ítélete) által alkalmazott, illetve jóváhagyott számítási módszer a köznevelési intézmények fenntartói között önkényes megkülönböztetést eredményezett. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a kúriai ítélet az Alaptörvény XV. cikke tekintetében nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alkotmányellenesség kételyét, mivel a felülvizsgálati bíróság ítéletében részletesen megindokolta, hogy az adott számítási módszer miért nem

eredményez hátrányos megkülönböztetést, valamint ennek folytán alaptörvényellenességet a különböző intézményfenntartók között. Emellett a kifogásolt kúriai ítélet olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vet fel, amelynek tisztázását az Alkotmánybíróság indokoltnak tartaná.

[23] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése tekintetében az alkotmányjogi panaszt nem találta – az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételek hiányában – befogadhatónak.

[24] 4. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem tett eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)*, *b)* és *e)* pontja, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)*, *c)*, *h)* pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is – az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2024. november 26.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tündes. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró